

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7Csp/21/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124211396
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:4124211396.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Alenou Moravčíkovou, v spore žalobcu: A. B. C., s. r. o., so sídlom D. X, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX F., zast. Občianskym združením OPOS, IČO: 51 147 688, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, o zaplatenie 10 000,- eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%..

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu dňa 05.11.2024 tunajšiemu súdu sa žalobca domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým súd zaviazže žalovanú na zaplatenie sumy vo výške istiny 10 000,- eur, spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 10 000,- eur od 18.01.2019 do zaplatenia. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, právny predchodca žalobcu – G. H. E., I. dňa 29.05.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere reg. č. 006762197R, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení dodatkov. Na základe zmluvy spoločnosť postupcu poskytla žalovanej peňažné prostriedky v sume 17 000,- eur. Uzatvorenou zmluvou sa žalovaná zaviazala poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 213,75 eura uhrádzať. Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že poskytnutý úver bude úročný úrokovou sadzbou 8,90 % p.a.. Nakoľko žalovaná neplnila svoje zmluvné povinnosti riadne a včas, postupca opakovane vyzýval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok úveru. Podaním „Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“ zo dňa 16.01.2017 postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru zo Zmluvy ku dňu 15.01.2017. Žalovaná uzavrela dňa 17.01.2019 so žalobcom dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Pohľadávka žalobcu zo zmluvy ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 17 790,72 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 13 460,55 eura, riadnych úrokov vo výške 2 837,11 eura, úrokov z omeškania vo výške 1 463,52 eura a poplatkov vo výške 29,54 eura. Žalovaná odo dňa postúpenia pohľadávky uhradila dlžnú sumu len čiastočne, spolu v sume 1 192,80 eura. Neuhradený dlh v čase podania žaloby bol vo výške istiny 12 267,75 eura s prísl., pričom žalobca si v tomto konaní uplatňuje len sumu vo výške istiny 10 000,- eur.

2. Okresný súd Nitra vo veci dňa 22.11.2024 vydal platobný rozkaz sp. zn.: 7Csp/21/2020-60, ktorý bol žalovanej doručený dňa 27.11.2024.

3. Dňa 09.12.2024 doručila žalovaná odpor proti predmetnému platobnému rozkazu, v ktorom okrem iného uviedla, že žalobca nedostatočne osvedčil svoj nárok a nepredložil všetky doklady k preukázaniu

svojho nároku. V prílohách k žalobe sa nenachádza doklad o odoslaní oznámení o postúpení pohľadávky, ani doručenia. Tieto doklady podľa žalovanej priamo súvisia s platnosťou postúpenia pohľadávky a nedostatkom aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní pre nesplnenie podmienky v zmysle ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej je súčasťou každého súdneho konania. Podľa žalovanej bremeno dokazovania je na strane žalobcu, nakoľko tvrdí, že má pohľadávku platne postúpenú. Z predložených listín žalobcom nevyplýva, že by došlo k platnému zosplateniu úveru. Z tohto dôvodu žalovaná namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov jasne definuje za akých podmienok môže banka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a následne pohľadávky ňou vyčíslenú bankou postúpiť na tretiu osobu. Podmienky sú dve a musia byť obe splnené. Musí byť preukázané zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi, kde bude dlžník upozornený na možnosť zosplatenia úveru a dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Podľa názoru žalovanej nedošlo platným spôsobom k zosplateniu pohľadávky. Keďže pohľadávka bola postúpená na žalobcu v rozpore so zákonom o bankách, ide o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a súd by mal žalobu zamietnuť celom rozsahu, z toho dôvodu, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Svoje tvrdenia žalovaná opiera o uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/136/2019 zo dňa 26.02.2020. Zároveň žalovaná uviedla, že k žalobe neboli predložené žiadne doklady ku skúmaniu bonity žalovanej, čo tiež zakladá podmienku, ktorú musí veriteľ splniť pod zákonnou sankciou bezúročnosti úveru ako i možnosti zosplatenia úveru, ak zákonné podmienky nedodržel. Na záver svojho odporu vnesla žalovaná námietku premlčania v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka.

4. Žalobca dňa 13.01.2025 zaslal súdu vyjadrenie, v ktorom okrem iného poukázal, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a to, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči G., I. nepretržite 90 dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola G., a.s. opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok. Na základe uvedeného žalobca považuje za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve G., I. v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 dní a tým pádom nedošlo zo strany G., I. k porušeniu § 98 ods. 8 zákona o bankách a porušeniu bankového tajomstva. Žalobca ďalej vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu G., I. žalovaným o postúpení pohľadávky, pričom relevantné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky žalovanému bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu žalobcu na vymáhanie pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať. Vo svojom vyjadrení citoval uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2018 sp. zn. 7Cdo 26/2017, v ktorom boli uvedené podmienky za akých je možné postúpiť pohľadávku a to: zmluva o postúpení pohľadávky musí mať písomnú formu, banka musí písomne vyzvať dlžníka na splnenie pohľadávky a dlžník musí byť nepretržite viac než 90 dní v omeškaní s plnením záväzku. Všetky uvedené podmienky sú podľa žalobcu splnené. Tvrdenia, že výzva pred postúpením pohľadávky nemusí mať osobitné náležitosti podložil uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoCsp/5/2022 zo dňa 03.01.2023, uznesením krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/13/2022 zo dňa 17.08.2022, uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/2/2022 zo dňa 28.07.2022. Žalobca ďalej vo svojom vyjadrení tvrdí, že výzvou pred postúpením pohľadávky môže byť aj zosplatenie a nevyžaduje žiadne osobitné náležitosti (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/154/2022 zo dňa 27.02.2024, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11CoCsp/7/2024 zo dňa 05.07.2024, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11CoCsp/2/2024 zo dňa 11.09.2024, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/26/2024 zo dňa 16.08.2024). K doručeniu oznámenia o postúpení pohľadávky žalobca uviedol, že je právne irelevantné, či ju žalovaná aj skutočne prevzala, nakoľko pri hmotnoprávných úkonoch platí podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka tzv. teória dôjdenia, v zmysle ktorej sa nevyžaduje aby bol úkon aj reálne doručený, ale postačuje, že sa dostal do dispozície sféry adresáta. V závere žalobca pripomenul, že neuhradený dlh v čase podania tejto žaloby je vo výške 12 267,75 eura s príslušenstvom, žalobca si však v rámci svojho dispozičného oprávnenia v tomto konaní od žalovanej uplatňuje sumu vo výške istiny 10 000,- eur.

5. Výzvou zo dňa 05.02.2025 súd vyzval žalobcu na doloženie dokladov na preukázanie bonity žalovanej a špecifikovanie, čo bolo podkladom rozhodnutia ohľadne schopnosti žalovanej splácať úver. Podaním doručením súdu dňa 05.04.2025 žalobca uviedol, že podľa zákona bol veriteľ pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje (zohľadňuje sa maximálna doba splatnosti úveru, ktorú stanovuje NBS), príjem spotrebiteľa, údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov a výšku nákladov na zabezpečenie zákl.

životných potrieb spotrebiteľa. Na účel vypočítania týchto nákladov musí veriteľ poznať údaje o rodinnom stave a počte vyživovacích osôb. Tento údaj musí poskytnúť spotrebiteľ, nakoľko veriteľ nemá možnosť ho získať z verejných zdrojov. Žalovaná chcela poskytnutým úverom konsolidovať úvery so splátkou vo výške 319,35 eura, pričom výška splátky novoposkytnutého úveru je 213,75 eura. Novo poskytnutým úverom mal záväzok s mesačnou splátkou 319,35 zaniknúť, pričom nová splátka týchto úverov mala byť nižšia t.j. 213,75 eura. Žalovaná v žiadosti o úver deklarovala zamestnanie na dobu neurčitú vo firme E., I. od 02/2011 a čistý príjem vo výške 1100,- eur. Príjem bol overený, nakoľko žalovaná mala bežný účet v G., I.. V rámci nákladov na zabezpečenie zákl. životných potrieb bral do úvahy životné minimum spotrebiteľa, nakoľko žalovaná deklarovala jedného člena domácnosti, stav slobodný a žiadne nezaopatrené dieťa. Životné minimum ku dňu poskytovania úveru bolo 198,09 eura. Výpočet limitu bol: výška splátky poskytnutého úveru + výška nákladov na zabezpečenie život. Potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým mal vyživovaciú povinnosť musí byť nižšia ako výška príjmu. Výpočet je teda v súlade s § 7 ods. 1 ZoSU. Žalobca ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že v spotrebiteľských vzťahoch plynie premlčacia doba odo dňa nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od nesplnenia splátky, ktorá uplatneniu práva podľa §565 Občianskeho zákonníka v spojení s §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, predchádza dobu troch mesiacov, t.j. do dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, ktorá uplatneniu práva bezprostredne predchádza. Uplatnenie práva nastalo podaním zo dňa 16.01.2017, pričom došlo k uplatneniu práva pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na 15.09.2016. V zmysle uvedeného teda žalobca využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť ku dňu 15.01.2017, a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.09.2016. Zosplatenie dlhu tak nastalo pre túto splátku, ktorá o viac ako tri mesiace predchádzala zosplateniu, avšak premlčanie začalo plynúť až prvý deň nasledujúci po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, pre nesplnenie ktorej sa právo podľa §565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uplatnilo. Premlčacia doba tak začala plynúť odo dňa 16.09.2016 a uplynula by 16.09.2019. Žalobca podal na súd žalobu dňa 05.11.2024, avšak na základe Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, podpísanej dňa 17.01.2019, t.j. pred uplynutím premlčacej doby. Na podporu tohto argumentu, ako aj vo vzťahu k začiatku plynutia premlčacej doby poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov a rozhodnutia NS SR. K aktívnej legitímácii žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca v tejto súvislosti poukázal, na to že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči G., I. nepretržite dlhšie ako 90 dní a zároveň bola žalovaná opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok a to upomienkou zo dňa 26.09.2016, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 04.10.2016, opakovanou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 21.11.2016, poslednou výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 21.11.2016 a oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 16.01.2017. K oznámeniu o postúpení pohľadávok žalobca doručil podací hárok, pričom poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu G., I. žalovanému o postúpení pohľadávky, pričom relevantné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky žalovanému bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na vymáhanie pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení a poukázal v tomto smere na rozhodnutie NS SR zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017. S ohľadom na to, že výzva pred postúpením pohľadávky nemusí mať osobitné náležitosti poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Pokiaľ ide o skutočnosť, že výzvou pred postúpením pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť aj zosplatenie a nevyžaduje žiadne osobitné náležitosti poukázal na uznesenie NS SR, sp. zn. 1Cdo/154/2022 z 27.02.2024 a na viaceré rozhodnutia krajských súdov. K doručovaniu hmotnoprávných úkonov poukázal na ust. § 45 ods. 1 OZ a teda, že je právne irelevantné, či žalovaný doručované oznámenie o postúpení pohľadávky skutočne prevzal, nakoľko pri hmotnoprávných úkonoch podľa § 45 ods. 1 OZ platí tzv. teória dôjdenia, v zmysle ktorej sa nevyžaduje, aby bol úkon aj reálne doručený, ale postačuje, aby sa dostal do dispozičnej sféry adresáta a poukázal na uznesenie NS SR zo dňa 28.01.2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010. Fikcia doručenia je upravená v č. X Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery.

6. Žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu zaslala súdu ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a zároveň žiadala, aby súd rozhodol v jej neprítomnosti. Vo svojom vyjadrení ďalej uviedla, že v danom prípade povinnosťou banky bolo pred postúpením pohľadávky písomne vyzvať dlžníka na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy Žalovanej. Žalobca počas celého konania poukázal len na výzvu, ktorá predchádzala samotnému zosplateniu úveru, t.j. „Predžalobná upomienka“ zo dňa 26.06.2019. Žalovaná však túto výzvu na úhradu dlhu pred zosplatením nepovažuje za výzvu, ktorú predpokladá zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Nejde o totožnú výzvu s výzvou v zmysle citovaného Zákona o bankách, ide o dve úplne odlišné výzvy, ktorých

doručenie je spájané s úplne odlišnými právnymi následkami. V konaní taktiež nebolo preukázané, že zo strany veriteľa bol dodržaný zákonom vyžadovaný postup pre vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru za splnenia podmienok na zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s druhou vetou § 565 Občianskeho zákonníka. Je potrebné uviesť, že na uvedenom nič nemení ani tvrdenie žalobcu v žalobe, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru a ani tvrdenie, že žalovaná uznala svoj záväzok Dohodou o splátkach, táto dohoda je podľa jej názoru neplatná, pretože bola žalobcom uvedená do omylu, a Dohoda má mať charakter splátkovej dohody, do ktorej je včlenené uznanie záväzku. V prípade, že nedošlo veriteľom k platnému zosplatneniu úveru, nemohlo dôjsť ani k postúpeniu pohľadávky, a platnému uznaniu záväzku. Vzhľadom na skutočnosť, že neboli dodržané zákonné postupy veriteľa v zmysle zákona o bankách §92 ods.8 v spojení s §565 a § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, ktoré spôsobujú neplatnosť postúpenia pohľadávky podľa §525 ods.2 OZ, nemôže byť Žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný.

7. Na pojednávaní konanom dňa 30.07.2025 sa nedostavila žalovaná ani jej zástupca, ktorí ospravedlnili svoju neúčast' ako aj neúčast' žalovanej na pojednávaní a súhlasili s tým, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti. Z uvedených dôvodov tak súd vykonal pojednávanie podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalovanej a jej zástupcu.

8. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa pridriavajú prechádzajúcich vyjadrení a vo vzťahu k vyjadreniu žalovanej uvádza a poukazuje na rozhodnutie NS sp. zn. 1Cdu/123/2022 z 30.1.2024 v zmysle ktorého NS právne uvádza zosplatnenie úveru je vždy právom veriteľa, nie jeho povinnosťou a toto právo sa mu obnovuje po každej nezaplatennej mesačnej splátke s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako 3 mesiace. NS v tomto rozhodnutí zároveň odmietol právne závery, aby špecifikácia splátky mala byť podmienkou vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Žalobca preto uvádza, že s ohľadom na viac ako 15 ročnú rozhodovaciu prax, kedy sa žiadne osobitné náležitosti k platnosti právneho úkonu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyžadovali, tak je neprípustné výlučne z dôvodu ochrany spotrebiteľa vytvárať náležitosti právneho úkonu, ktoré zo zákona nevyplývajú. Zároveň je potrebné upozorniť, že došlo k novelizácii predmetného ustanovenia a nie spôsobom ako uvádza žalovaná, ale práve naopak, veriteľ je povinný vyzvať spotrebiteľa na úhradu všetkých omeškaných splátok, nakoľko v zmysle judikatúry súdneho dvora PÚ môže veriteľ zosplatiť úver voči spotrebiteľovi len pokiaľ je jeho omeškanie v takom časovom rozsahu a finančnom rozsahu, že je to proporcionálne k celkovej dobe splácania a celkovej výške úveru. Záver, že veriteľ je povinný zosplatiť všetky úvery pre omeškanie s jedinou splátkou je teda v rozpore s právom EÚ, ktorou sú súdy SR viazané. Žalobca k uznaniu dlhu uvádza, že vyjadrenie žalovanej ohľadom jej omylu, či podvodného včlenenia uznania do splátkového kalendára je nepravdivé a to aj s poukazom na skutočnosť, že žalovaná vypíňala osobitný dotazník, v ktorom výslovne bola poučená o následkoch uznania a dokonca zaškrtila políčka, že s tými to následkami súhlasí. Dovoľujú si upozorniť, že tento dotazník, umožňuje spotrebiteľovi vyjadriť aj nesúhlas s následkami uznania dlhu, čo môže vyjadriť zaškrtnutím políčka nesúhlas. Tvrdenia žalovanej ohľadom jej omylu, či akejkolvek inej nevedomosti sú tak nie len zjavne účelové, ale aj nepravdivé. Žalobca pre úplnosť poukazuje aj na to, že uznanie dlhu bolo žalovanej poskytnuté tak, že toto uznanie mala k dispozícii niekoľko dní a sama sa rozhodla ho podpísať a zaslať na adresu žalobcu. Nejedná sa teda, o žiaden nátlak, tieseň ani iné obdobné okolnosti.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to najmä návrh na vydanie platobného rozkazu na čl. 1-11, zmluva o postúpení pohľadávok na čl. 15-18, doplňujúca zmluva k postúpeniu na čl. 18 p.v.-20, príloha k zmluve o postúpení na čl. 21, oznámenie o postúpení na čl. 22, zmluva o G. spotrebiteľskom úvere na čl. 23-25 a 152-154, Všeobecné obchodné podmienky na čl. 26-28, obchodné podmienky pre G. spotrebiteľské úvery na čl. 29-31, sadzobník na čl. 32-42, upomienka na čl. 43, výzva na zaplatenie dlžnej čiastky na čl. 43 p.v., opakovaná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky na čl. 44, posledná výzva na úhradu pohľadávky na čl. 45, doručka na čl. 45 p.v., oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru na čl. 46, doručka na čl. 46 p.v., výpis z účtu na čl. 47, 97 a 150, prehľad platieb na čl. 48, dohoda o uznaní dlhu na čl. 49, pokus o zmier na čl. 51 odpor proti platobnému rozkazu na čl. 62-71, vyjadrenie k odporu na čl. 79- 84, spotrebiteľská rozhodcovská dohoda na čl. 85-86, Dohoda o uznaní záväzku na čl. 87-88, dotazník k dohode o uznaní záväzku na čl. 89, list o zaslaní uznania dlhu na čl. 90, dočasný splátkový kalendár na čl. 91, zmluva o bežnom účte na čl. 92-93, žiadosť o poskytnutie úveru na čl. 94-95 a čl. 154 p.v.-155, vyjadrenie žalobcu na čl. 128-145, ročná percentuálna miera nákladov a priemerná ročná percentuálna miera nákladov na čl. 146,

štandardné európske informácie na čl. 148-149, podací hárok na čl. 151, odpoveď NBS na čl. 163-164, ospravedlnenie neúčasti žalovanej s vyjadrením na čl. 167-169, súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi a zistil tento skutkový a právny stav:

10. Medzi spoločnosťou G. H. E., I. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 29.05.2014 uzatvorená zmluva o G. spotrebiteľskom úvere č. 0067462197R, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 17 000,- eur (poskytnutý bez preukazovania účelu). Žalovaná sa zaviazala vrátiť peňažné prostriedky spolu s úrokom vo výške 8,90% ročne. Splácanie úveru bolo dohodnuté v 120 pravidelných mesačných splátkach po 213,75 eura spolu s poistením vo výške 21,10 eura , so splatnosťou v 15. deň v mesiaci a s dátumom prvej splátky dňa 15.06.2014 a poslednej splátky dňa 15.05.2024. Žalovaná však jednotlivé splátky riadne a včas nesplácala, preto spoločnosť G., I. listom zo dňa 21.11.2016 - „ Posledná výzva na úhradu pohľadávky" upozornila žalovanú na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá bola v zmysle doručenky žalovanej doručená dňa 23.11.2016. Následne podaním zo dňa 16.01.2017 – „Oznámenie o predčasnej splatnosti úveru“ spoločnosť vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru k 15.01.2017, pričom k tomuto dňu evidoval dlžnú sumu vo výške 14 895,60 eura. V zmysle doručenky bola predmetná zásielka doručená žalovanej dňa 18.01.2017. Možnosť vyhlásiť úver predčasne splatným upravuje čl. IX ods. 2 písm. c) všeobecných obchodných podmienok, kde je uvedené, že ak nastal prípad porušenia Banka je oprávnená kedykoľvek potom ako nastane porušenie oznámením odoslaným dlžníkovi, vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru písomným oznámením banky odoslaným dlžníkovi, v ktorom bude deň predčasnej splatnosti oznámený.

11. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 21851000731 zo dňa 10.12.2018 v znení doplňujúcej zmluvy k postúpeniu pohľadávok č. 21851000731 zo dňa 10.12.2018, ktoré boli uzatvorené medzi spoločnosťami G. H. E., I. a spoločnosťou A. B. C., C. a jej prílohy, bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania postúpená spoločnosti A. B. C., I..

12. Žalovaná uzavrela s žalobcom dňa 17.01.2019 Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, na základe ktorej sa zaviazala splatiť svoj dlh v pravidelných 5 mesačných splátkach v dohodnutej minimálnej výške 100,- eur a v 6. zvýšenej mesačnej splátke vo výške 17 713,- eur, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 31.01.2019 a poslednej 30.06.2019.

13. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 497 zákona č. 613/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

19. Podľa § 37 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

20. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSU“), v znení účinnom v čase postúpenia, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 1 ods. 2 ZoSU v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na

základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 7 ods. 1 ZoSU v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 9 ods. 1 a 2 ZoSU v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

30. Podľa § 11 ods. 1 a 2 ZoSU účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

31. Podľa § 232 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

32. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

33. V konaní nebolo sporné, že medzi spoločnosťou G. H. E., I. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 29.05.2014 uzatvorená zmluva o G. spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 17 000,- eur, t.j. medzi pôvodným veriteľom a žalovanou, existoval záväzkový vzťah titulom zmluvy o úvere podľa § 497 nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený zmluvou o úvere je tak potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) ako aj Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uvedená zmluva mala formulárový charakter, bola vopred pripravená právnym predchodcom žalobcu a žalovaná nemohol ovplyvniť jej obsah.

34. Nakoľko žalovaná prestala uhrádzať splátky riadne a včas pôvodný veriteľ najskôr listom zo dňa 21.11.2016 - „Posledná výzva na úhradu pohľadávky“ upozornil žalovanú na jej dlh z omeškaných splátok vo výške 676,71 eur vrátane príslušenstva, ako aj na to, že ak dlh bezodkladne neuhradí pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Následne podaním zo dňa 16.01.2017 – „Oznámenie o predčasnej splatnosti úveru“ spoločnosť vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru 15.01.2017, pričom vyzval žalovanú k bezodkladnému zaplateniu celého dlhu, ktorý predstavoval dlžnú sumu vo výške

14 895,60 eura s príslušenstvom. Z uvedeného vyplýva, že vo výzve pred zosplatnením úveru absentuje špecifikácia splátky, pre ktorú veriteľ zamýšľa úver zosplatniť. Rovnako tak aj v oznámení o predčasnej splatnosti úveru absentuje uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ k zosplatneniu úveru pristúpil. Otázkou zosplatnenia úveru je potrebné vykladať v kontexte § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka súčasne. Hoci z týchto ustanovení nevyplýva ako náležitosť výzvy na zaplatenie alebo oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatnil, nemožno neprihliadnuť na všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch, a teda, že v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon musí byť urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Pre strany úverového vzťahu prináša mimoriadne zosplatnenie úveru vážne následky, nakoľko zosplatnenie úveru pre veriteľa znamená, že voči dlžníkovi môže uplatniť nárok na zaplatenie celej nesplatennej sumy úveru vrátane príslušenstva a pre dlžníka predstavuje zosplatnenie úveru stratu výhody splátok. Avšak, so zosplatnením je spojená aj otázka uplatniteľnosti pohľadávky na súde a tomu zodpovedajúcimi prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktorú môžu strany sporu v konaní pred súdom využiť. Identifikácia splátky, pre ktorú veriteľ využil svoje právo na zosplatnenie celého dlhu je teda dôležitý údaj aj s ohľadom na to, aby žalovaná mala možnosť identifikovať prvý deň plynutia premičacej doby, mala vedomosť o tom, že zaplatením akej splátky zabráni zosplatneniu úveru, ako aj s ohľadom na to, aby žalovaná vedela zhodnotiť, či veriteľ uplatnil toto právo včas a či postupoval v súlade s vyššie citovanými ust. Občianskeho zákonníka. Súd preto zastáva právny názor, že výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaju nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom ani nie je objektívne možné vopred určiť, kedy si dodávateľ uplatní (resp. môže uplatniť) svoje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Okrem toho veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka (spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15-dňová lehota na upozornenie a uplatnenie práva musí uplynúť do splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru založené omeškaním s úhradou splátky s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní aspoň tri mesiace potom môže veriteľ uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo na zosplatnenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie, zaniká. Z uvedeného možno potom vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym „upozornením“ nenapĺňajúcim účel predmetného ustanovenia. Z uvedeného dôvodu preto súd považuje právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh pre nedostatok jeho určitosti, za neplatný a to s odkazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Skutočnosť, že splátka, pre ktorú môže veriteľ jednorazovo zosplatniť celý dlh, musí byť vo výzve, resp. vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti (zosplatnení) presne špecifikovaná, inak takáto výzva nie je určitá, vyplýva aj z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/197/2022, 6Cdo/15/2023, 5Cdo/188/2023, 5Cdo/2/2023, 2Cdo/149/2021), ako aj z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11CoCsp/2/2025 zo dňa 05.03.2025. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že nedošlo a ani nemohlo prísť k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

35. Na základe uvedeného súd skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu, nakoľko skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je súčasťou každého súdneho konania, pričom ju súd skúma vždy - aj bez návrhu, aj keď ju žiadny z účastníkov nenamieta /rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 26.06.2010), pričom zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Okresný súd je tak oprávnený ex offo skúmať aktívnu legitímáciu žalobcu. Aktívnu legitímáciu žalobca odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávky, od oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2018. V danom prípade ide o sporové konanie, a preto strana sporu tak musí uniesť bremeno tvrdení a skutočností, ktoré môžu privodiť jej úspech v spore, a toto bremeno tiež preukázať. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 132 ods. 1 určuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť strany označiť dôkazy na svoje tvrdenia a z tohto vyplýva, že na strane sporu leží iniciatíva pri zabezpečovaní dôkazov. Strana pokiaľ neoznačila a nepredložila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, tak nesie nepriaznivé dôsledky, ktoré môžu spočívať v tom, že súd rozhodne len na základe vykonaných dôkazov a zo skutkového stavu, ktorý bol takto zistený, pričom takýto následok postihuje aj tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, no po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon tak určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu závisle od konania, pokiaľ je daný výsledok vykonaného dokazovania. Z uvedených skutočností tak vyplýva, že žalobca má v súdnom spore nielen tvrdiť, ale i dokazovať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky. Ako vyplýva zo zistenia skutkového stavu, tak pôvodný žalobca mal postúpiť žalobcovi svoje pohľadávky, ktoré mal voči žalovanej. Podľa názoru súdu však žalobca nepreukázal a nepredložil také listinné dôkazy, ktoré by preukazovali platné postúpenie pohľadávky, nakoľko nepreukázal platné a účinné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a ani, že v čase postúpenia pohľadávky nastala konečná splatnosť úveru. Z uvedených dôvodov tak súd preskúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko v prípade spotrebiteľských úverov bolo potrebné pre platné postúpenie pohľadávky splniť tak všeobecné podmienky uvedené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitné podmienky uvedené v § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a v § 92 ods. 8 zákona o bankách, účinných v čase postúpenia. Nakoľko žalobca nepreukázal platné zosplatenie úveru, resp. že ku dňu postúpenia nastala konečná splatnosť úveru (k postúpeniu pohľadávky došlo k dátumu 10.12.2018 a termín konečnej splatnosti je až 15.05.2024), nie je možné urobiť záver o tom, že by bol predmetný úver ku dňu postúpenia splatný, pričom ak ide o spotrebiteľský úver, v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru len so všetkými právami s ňou spojenými, len určitým subjektom, ktoré spĺňajú tam uvedené podmienky a ak ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. Pôvodný žalobca však postúpil žalobcovi celú pohľadávku z úveru bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu alebo konečnú splatnosť, resp. aby zmluvný vzťah medzi nimi zanikol inak, čo je v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Postúpenie pohľadávky je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offo prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovanej, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. V nadväznosti na uvedené žalobca nemohol uzavrieť so žalovanou ani Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávok v splátkach. V zmysle uvedeného sa súd ďalej nezaoberal posúdením zmluvných podmienok a preskúmaním zmluvy ako takej, pretože dokazovanie v tomto smere sa stalo nadbytočným.

36. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaná bola úspešná v súdnom konaní v celom rozsahu, a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu

100 %, o ktorej výške rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od dňa doručenia rozsudku na Okresnom súde Nitra v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení – Exekučný poriadok).